

بلوط‌ها رسفید

نویسنده:

رضا شریعتی

انتشارات قلم

سرشناسه	: شریعتی، رضا، ۱۳۵۹-
عنوان و نام پدیدآور	: بلوط‌های سفید / نویسنده رضا شریعتی؛ ویرایش علی اصغر تقوی سوق.
مشخصات نشر	: تهران: فراهنار، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	: ۱۰۴ ص. ۵/۲۱ × ۵/۱۴، ۵/۲۱ س.م.
شابک	: ۲۸۰۰۰۰ ریال ۲-726708-622-978
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
موضوع	: داستان‌های کوتاه فارسی -- قرن ۱۴
موضوع	: Short stories, Persian -- 20th century
رده بندی کنگره	: ۸۳۴۹PIR
رده ی دیوید	: ۶۲/۳ف۸
شمار کتابت سی مل	: ۶۱۲۱۱۲۹

بلوط‌های سفید

نویسنده: رضا شریعتی

ناشر: فراهنار

ویرایش: علی اصغر تقوی سوق

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

نوبت چاپ: اول / ۱۳۹۹

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۲۶۷-۰۸-۲

قیمت: ۲۸۰۰۰ تومان

همه حقوق برای ناشر محفوظ است.

آدرس: تهران خیابان انقلاب، خیابان خارک، پلاک ۲۲ واحد ۱

تلفن: ۰۲۱-۶۶۷۴۱۸۸۱

www.farahonar.net

فهرست مطالب:

۷	مقدمه ناشر
۱۳	مقدمه نویسنده
۱۵	گروهبان داری چیکار می‌کنی؟
۲۵	وقتی در پوست خودت نمی‌گنجی
۳۷	بلوط‌های سفید
۵۳	بخت یا پل‌های بریده
۶۷	مرگ با طعم پلنگ
۷۵	جره - پل چوبی
۹۳	گندم پرشته

مقدمه ناشر

انقلاب مشروطه باعث تغییراتی همه‌جانبه در نظام اجتماعی و فرهنگی ایران شد. روشنفکرانی از دل این تغییرات سر برآوردند پرسش‌هایی مطرح کردند که باعث به‌وجود آمدن قالب‌های نو و تازه ادبی از جمله مقاله، روزنامه، رمان و نمایشنامه شد. اما پیش از همه این تغییرات شعر کلاسیک جایگاه اصلی را به خود اختصاص داده بود. زمانه عوض شده و شعر نمی‌توانست به‌سهلی به‌همی برای مفاهیم فلسفی و انتقادهای اجتماعی و جولانگاهی برای عنایت بخشیدن به اندیشه‌های انتزاعی باشد. بدین ترتیب نثر باید نقش گذشته را بر ایفا می‌کرد. رمان که به عنوان نوع ادبی خاص جامعه شهری موروثی، قرار گرفته بود می‌بایست مشکلات و مسائل تازه از جمله هویت ملی و فردیت که محصول انقلاب مشروطه است را به جامعه گوشزد می‌نمود. رمان سرآغاز ادبیات جدید و نوع مسلط شکل ادبی است.

اما چرا رمان نتوانست تسلط خود را به عنوان شکل غالب ادبی حفظ کند؟ رمان زبان طبقه متوسط بورژوازی است و حیات آن بسته به تحولات جامعه شهری است. عدم ثبات اجتماعی و تحولات پی‌درپی در

جامعه ایران آرامش خاطر را از رمان‌نویسان سلب کرد. رمان کم‌کم تبدیل به خاری در چشم سیاست‌گذاران و حاکمان آن روزگار شد که برایشان اهمیت دفع موانع قدرتشان بر شرایط خلق رمان می‌چربید و بدین ترتیب از قدرت رمان کاسته شده و شرایط ذائقه را خودبه‌خود تغییر داد. نوشتن و خواندن رمان به زمان زیادی نیاز داشته و باید قالبی می‌آمد که در زمان کمتری بتواند زندگی و روابط علی و معلولی را روایت کند. به قول هوشنگ گلشیری نوشتن رمان صبر ایوب می‌خواهد اما داستان کوتاه می‌شود در فراغت‌های کوتاهی نوشت که بین زمان‌های تلاش برای معاشر پدید می‌آید. محمدعلی جمالزاده از دل شرایط آشوب‌زده ((یکی بود، یکی نبود)) را در سال ۱۳۰۰ می‌نویسد. با این اثر داستان کوتاه قدم به دنیای ماضی آن روزگار می‌گذارد. اما صادق هدایت (۱۲۸۱-۱۳۳۰) با آثار معدودش در داستان کوتاه جایگاه واقعی این قالب ادبی جدید را ثابت می‌بخشد. رشد طبقه متوسط افزایش روشنفکران تشکلهای سیاسی و به وجود آمدن محلات ادبی بستر مناسبی برای رشد داستان کوتاه در آثار نویسندگانی چون صادق چوبک (۱۲۷۷-۱۲۹۷) جلال آل احمد (۱۳۰۲-۱۳۴۸) و ابوالخیم گلستان (متولد ۱۳۰۱) می‌شود. پس از آنان بهترین نمونه داستان‌های کوتاه را می‌شود در آثار بهرام صادقی (۱۳۱۵-۱۳۶۳) غلامحسین ساعدی (۱۳۱۴-۱۳۶۴) و هوشنگ گلشیری (۱۳۱۶-۱۳۷۹) یافت. در سال‌های (۱۳۴۰-۱۳۵۷) توجه به انحطاط فرهنگ، زندگی نویسندگان را به

نگرشی انتقادی نسبت به مدرنیسم باب طبع حکومت پهلوی و یافتن راه‌حل‌های بومی و ملی دارد که سبب رشد نوعی ادبیات روستایی و اقلیمی شده که مطرح‌ترین نمایندگان آن؛ محمود دولت‌آبادی (۱۳۱۹) صمد بهرنگی (۱۳۴۷-۱۳۱۸) و علی‌اشرف درویشیان (۱۳۹۶-۱۳۲۰) هستند. بزومه‌های انقلاب؛ بازگشت به خویش و سنت‌ها، زمینه را برای رشد جریان‌های مذهبی-عرفانی علی شریعتی و آل‌احمد مهیا می‌کند. پس از انقلاب ۵۲ دوران کوتاه به حیات خود ادامه می‌دهد و ضمن پیوند با سنت داستان‌نویسی ایرانی رو به صناعت‌های نوین نگارش و مضمون‌های جدید می‌تواند تغییر نحوه‌ی دیدن نسلی که از آتش انقلاب و جنگ ایران و عراق، تبدیل به سبب تغییر حساسیت‌های ادبی می‌شود. تغییر در یقین‌های ایدئولوژیک نوشتن از تجربه‌های زیسته شد، به جای پرداختن به هنجارهای کلیشه‌شده و توجه بیشتر به مسائل فمینیسم و زنان عمده‌ترین مشغله‌های ذهنی نویسندگان این دوره را شکل می‌دهد. داستان‌نویسی زنان به یک جریان مشخص ادبی در این دوره تبدیل می‌شود. سیمین دانشور، شهرنوش پارسی‌پور، غزاله علیزاده که همه از ذهنیتی زنانه به مسائل و مصایب اجتماعی پرداخته‌اند. این بود؛ شرحی مختصر از روند شکل‌گیری داستان کوتاه در ایران. در پایان آنچه به‌طور کلی راجع به وضعیت داستان کوتاه در ایران می‌توان گفت؛ این است که خوشبختانه نبض داستان کوتاه این روزها خوب می‌زند.